

стол. намървася тя въ синодалнѣтъ бібліо-
текѣ въ Москвѣ; в, на сѫщїй Іѡанна Дама-
скина діалектнѣтъ или філософийнѣтъ на 70.
главы, която ся намърва на рѣкописъ ѿ 11.
стол. въ манастирѣтъ Іосифоволо Коламскій;
г, на сѫщїй Іѡанна Дамаскина Гърческнѣтъ
Грамматика, којто е понѣщичко споредъ
потребѣтъ и свойството на Славенскіетъ
языкъ измѣнилъ, но ѿ тва дѣло нѣгово са-
мо е началото съч ано; д, нѣколко слова
на различни празни. Защото е Калаидо-
вичъ изъ многопро раните дѣла на Іѡанна
Ексарха само за пѣ нѣръ нѣколко части-
ци извадилъ и изда ь, затова е опредѣли-
ло царското Московско съдружество съ
трудѣтъ и рѣководството на г. Бодянски,
да ся издадѣтъ малко по малко сичките дѣ-
ла на тогова плодный списателъ, ѿ които
богословіата е вече печатана. Ученый Епі-
скопъ Філаретъ ѿкрылъ е ясны знацы и
доказателства, за Ескархъ Іѡанна, чи е той
былъ съвременикъ на царь Симеона, и то
на оныя мѣста въ дѣлата му, които сѫ ко-
ренно ѿ него списани. Иайпослѣ Іѡанъ
Ескархъ нѣ само прилѣжно превождалъ
и списувалъ, но е, както е той на тва дѣло
 побуденъ былъ ѿ монахъ Феодора Доксовъ,
така и той други на подобни учевни тру-
дове побуждавалъ и подстрекавалъ. —